

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.064 van 23 november 2000
in de zaak A. 90.300/VII-20.727.**

In zake : de n.v. AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. ASSCHERICKX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. AQUAFIN op 17 maart 2000 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het
besluit van 10 januari 2000 van de Vlaamse minister van
leefmilieu en landbouw waarbij haar beroep tegen de
milieuvergunningsvoorwaarden van het besluit van 1 juli
1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad
van Vlaams-Brabant houdende het verlenen van de
vergunning aan de verzoekende partij om een riool-
waterzuiveringsinstallatie, gelegen te Galmaarden,
Vianebaan, te veranderen door uitbreiding, ongegrond
wordt verklaard en het beroepen besluit wordt
bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 september
2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
B. ASSCHERICKX, die verschijnt voor de verzoekende
partij, en van advocaat F. DE BISSCHOP, die verschijnt
voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan
berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoor-
waarde betreft, dat de verzoekende partij in haar
verzoekschrift aanvoert :

"Verzoekster voldoet thans niet aan de in de bestreden vergunning opgelegde sectorale voorwaarden. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en de hierin bevestigde beslissing van de Bestendige Deputatie heeft tot gevolg dat verzoekster onmiddellijk verplicht wordt te voldoen aan de sectorale voorwaarden opgelegd in de bestreden vergunning.

Verzoekster kan de opgelegde sectorale normen slechts naleven nadat alle noodzakelijke investeringen om te kunnen voldoen aan deze sectorale exploitatievoorwaarden zullen voltooid zijn, doch deze werken zullen een hele tijd in beslag nemen.

Vermits het thans en in de nabije toekomst bijgevolg voor verzoekster fysisch onmogelijk is, de in de bestreden beslissing opgelegde sectorale voorwaarden voor rubriek 2 na te leven, zal de exploitatie van de RWZI onmiddellijk kunnen stilgelegd worden (het exploiteren zonder onmiddellijk de in de vergunning opgelegde sectorale exploitatievoorwaarden na te leven, maakt immers een strafbare inbreuk op de milieuwetgeving uit).

De activiteiten van waterzuivering brengen slib mee, dat tot op heden wordt opgevangen in een kuip, waar het slib kan bezinken en nadien wordt het bovenstaande water gedecanteerd.

Zolang de opgelegde sectorale voorwaarden niet zijn nageleefd, zal dit niet meer mogen, en zal men verplicht zijn de slibproductie tegen te houden, wat impliceert dat de exploitatie van het waterzuiveringsstation moet stilgelegd worden (vermits elke waterzuivering slib produceert).

Het stopzetten van de exploitatie van dergelijke RWZI zou tot gevolg hebben dat het huishoudelijk afvalwater niet meer kan gezuiverd worden of tenminste dat het slib niet meer kan behandeld worden zoals thans het geval is in de kuip waar het bezinkt.

Het is ook onmogelijk om dit slib onbehandeld (met al het overtollige water) op te slaan in silo's of containers of onbehandeld (inclusief het overtollige water) af te voeren.

Het staken van de exploitatie brengt dus zeer ernstige nadelen met zich mee en zeker niet een louter pecuniair of financieel nadeel.

Naast het feit dat de staking van de exploitatie van de RWZI tot gevolg heeft dat het afvalwater van 10.000 inwonersequivalent (dit impliceert een behandeling van 1.800 m³ afvalwater per dag) niet meer zal gezuiverd worden en dus ongezuiverd in het milieu zal terechtkomen, zal verzoekster zelf haar verplichtingen tot zuivering van het afvalwater niet meer kunnen naleven t.o.v. het Vlaams Gewest en hierdoor zullen tevens de Europese Richtlijnen inzake waterzuivering niet meer gerespecteerd worden.

Dit zou voor verzoekster onherstelbare schade meebrengen zowel m.b.t. haar reputatie als m.b.t.

haar contractuele relatie met het Vlaams Gewest. Verzoekster kan de thans opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden slechts respecteren nadat zij de hiervoor noodzakelijke zware investeringen heeft gedaan.

Bovendien zal de schade die dit aan het milieu berokkend enorm zijn : immers terwijl thans het stedelijk afvalwater in de RWZI gezuiverd wordt en het slib wordt ontwaterd in kuipen zonder naleving van de sectorale voorwaarden van rubriek 2, zal bij stopzetting van de exploitatie van de RWZI al dit afvalwater zonder enige zuivering in het milieu terechtkomen. Dit berokkent het milieu veel grotere schade dan het niet respecteren van de sectorale voorwaarden voor rubriek 2.

Het toepasbaar zijn van de sectorale exploitatievoorwaarden maakt dat voor elke RWZI met een indikker (zowat overal dus) een werkplan moet voorgelegd worden, een groenscherm van 5 m moet aangeplant worden, een afvalverantwoordelijke moet aangeduid worden, een 2 m hoge afsluiting wordt geplaatst enz. ...

Bovendien heeft de bestreden beslissing naast de noodzaak om bijkomende investeringen te doen voor deze RWZI voor de NV AQUAFIN verregaande gevolgen omdat deze principiële beslissing gevolgen heeft voor alle nieuwe RWZI-inplantingsplaatsen die aansluiten bij woonkernen, parken enz. ...

De bestreden beslissing heeft naast de opgelegde sectorale voorwaarden waaraan zal moeten voldaan worden, ook onrechtstreekse gevolgen omdat binnen het kader van het Besluit van de Vlaamse Raad dd. 05.03.1996 tot vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de bodemsanering (VLAREBO) in inrichtingen waar opslag en fysisch-chemische behandeling van afvalstoffen plaatsvindt (lijst van inrichtingen en activiteiten die bodemverontreiniging kunnen veroorzaken nr. 2.2.5.) moet worden overgegaan tot een oriënterend bodemonderzoek voor 31.12.1999 en vervolgens om de 5 jaar";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt :

"Verzoekende partij slaagt er niet in om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in haren hoofde aan te tonen.

Zij toont niet aan dat het aan omstandigheden buiten haar wil om en andere dan louter geldelijke redenen te wijten is dat zij er niet kan in slagen om de thans opgelegde milieuvoorwaarden na te leven.

Zij stelt in haar verzoekschrift letterlijk dat zij slechts de in de bestreden beslissing opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden zal kunnen naleven nadat zij zware investeringen zal hebben gedaan.

De zware milieuschade die zij beweert te zullen veroorzaken door de volgens haar onafwendbare staking van de exploitatie van de desbetreffende RWZI is niet het rechtstreeks gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Het beweerd onafwendbare nadeel voor het leefmilieu is bovendien geen persoonlijk nadeel voor verzoekster.

Verzoekster zuivert in de desbetreffende RWZI en elders te lande stedelijk afvalwater in opdracht van verwerende partij, zodat de kans dat verwerende partij verzoekster zal dwingen om de exploitatie van de desbetreffende RWZI stop te zetten geheel irreëel is";

2.2. Overwegende dat aan de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is voldaan om de volgende redenen :

2.2.1. De verzoekende partij exploiteert op het betrokken perceel een afvalwaterzuiveringsstation. Daartoe werd bij besluit van 4 november 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van de toenmalige provincie Brabant een vergunning verleend voor ontwatering en solidificatie op fysische wijze.

In dat besluit wordt de betrokken activiteit aangemerkt als een inrichting voor de "verwijdering van industriële afvalstoffen" en worden de milieuvoorwaarden inzake slibverwerking opgelegd.

Met de vergunningsaanvraag die tot het bestreden besluit heeft geleid, wenst de verzoekende partij af te zien van de vergunning voor de "verwijdering van industriële afvalstoffen", blijkbaar teneinde voor de gehele inrichting niet meer onderworpen te zijn aan de sectorale milieuvoorwaarden inzake de verwerking van afvalstoffen.

Ten gevolge van het bestreden besluit blijven die milieuvoorwaarden gehandhaafd niettegenstaande afstand is gedaan van de vergunning voor de installatie voor het ontwateren en solidifiëren van het waterzuiveringsslib.

2.2.2. In de eerste plaats dient vastgesteld te worden dat het bestreden besluit niet tot gevolg heeft dat aan de verzoekende partij nieuwe, bijkomende milieuvoorwaarden worden opgelegd.

Er valt dan ook niet direct in te zien hoe de uitvoering van het bestreden besluit aan de verzoekende partij nieuwe lasten oplegt, en a fortiori, dat die dermate zwaar zijn dat de uitoefening van haar opdracht, de zuivering van stedelijk afvalwater in het hele Vlaamse Gewest, daardoor ook maar enigszins in het gedrang komt.

De verzoekende partij brengt trouwens geen concrete gegevens aan omtrent de hoegrootheid van de "noodzakelijke investeringen", noch omtrent de tijd die de beweerde noodzakelijke werken in beslag zouden nemen.

Zij gewaagt wel van de noodzaak een werkplan voor te leggen, een groenscherm van vijf meter aan te planten, een afvalverantwoordelijke aan te duiden en een twee meter hoge afsluiting te plaatsen.

Er wordt echter niet aannemelijk gemaakt dat daardoor de exploitatie van zelfs maar alleen het betrokken waterzuiveringsstation zou moeten stopgezet worden.

Er valt evenmin in te zien welke "verregaande gevolgen" deze "principiële beslissing" zou hebben voor "alle nieuwe RWZI-inplantingen die aansluiten bij woonkernen, parken enz ...". Dit beweerde nadeel is puur hypothetisch en vloeit niet voort uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het in deze zaak bestreden besluit, dat een louter individuele strekking heeft.

Ook de beweerde gevolgen van het bestreden besluit uit het oogpunt van de regelgeving ter zake van de bodemsanering -de verzoekende partij noemt ze zelf onrechtstreekse gevolgen- vloeien desgevallend niet voort uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

3. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig november tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

R. STEVENS.